

molt major, sabríem que el noi és petit, grassò, potser un adipòs-genital, qui sap si un mixedematós. Si segueix a la talla i pes l'índex cefàlic (82), llavors sabrem un altre detall: que el noi és un braquicèfal. I si hi afegíssim els centímetres de circumferència del crani podríem saber també si es tracta d'un macro o d'un microcefàlic. Així, doncs, la primera part de la fórmula, amb què hem encapçalat aquestes ratlles i que diu:

$$\text{A. M. E.}; 13 \text{ a.}; \frac{1'42}{15}; \text{I. C.: } 82$$

pot traduir-se així: Noi que respon a un nom que comença per A i a uns cognoms que comencen per M i E, que té 13 anys d'edat, que té una estatura i un pes normal i que és un braquicèfal...

En l'ordre antropomètric, quantes i quantes més coses podríem afegir-hi! Però encara que seguíssim les abreviatures de Bertillon, sempre ens trobaríem amb una fórmula llarguíssima, que ens diria, pel nostre objecte moltes coses inútils i que resultaria d'una lectura ben difícil pels no especialitzats en aquesta matèria. La fórmula, doncs, en l'ordre somàtic fracassa completament.

Resulta, però, encara més frustrada en l'ordre funcional. Heus ací la segona part de la fórmula que encapçala aquestes ratlles:

$$\text{C. R.: } 40; \text{Ps.: } 85; \text{Rp.: } 23$$

Fórmula que vol dir: que el coeficient de robustesa o de Pirquet és normal (40 als 13 anys), així com el número de pulsacions (85) i de respiracions per minut (23).

En aquest aspecte fisiològic hi podríem afegir tanmateix infinitat de coses: capacitat vital pulmonar, índex d'oxigenació, fórmula leucocitària, valor globular, etc.

Ens trobarem sempre amb el que succeïa en parlar de la fórmula en l'aspecte antropomètric; és a dir, molt pitjor encara, fins al punt que no crec que valgui la pena de raonar-ho, ni d'insistir-hi més.

Ara bé: les coses varien totalment quan ens endinsem en l'ordre psíquic, car avui tots sabem que hi ha procediments que mesuren la